

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 230.297 van 24 februari 2015

in de zaak A. 214.884/XII-7816

In zake: de NV ACLAGRO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kris Lemmens en Kristof Hectors
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
De Burburestraat 6-8 bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de NV VERHELST AANNEMINGEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey, Gregory Verhelst en Astrid Lippens
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 29 januari 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van 11 december 2014 van [de stad Gent] waarbij de opdracht van werken ‘inrichten van het zuidelijk deel van de Gentbrugse Meersen in Gent/Gentbrugge GD 03/2014’ wordt gegund aan nv Verhelst Aannemingen en niet aan nv Aclagro”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 11 februari 2015 heeft de nv Verhelst Aannemingen gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 februari 2015, om 10.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Kristof Hectors en Marco Schoups, die verschijnen voor de verzoekende partij, advocaat John Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Astrid Lippens, die loco advocaat Peter Flamey verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Gent schrijft een open aanbesteding uit voor de uitvoering van werken met als voorwerp ‘Inrichten van het zuidelijk deel van de Gentbrugse Meersen in Gent/Gentbrugge’.

De opdracht wordt beheerst door het bijzonder bestek met referentie GD 03/2014. De opdracht die wordt geraamd op 2.621.564,53 euro btw

inbegrepen, wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 29 april 2014.

3.2. In het bijzonder bestek wordt inzake de technische of beroepsbekwaamheid bepaald dat het volgende moet worden gevoegd bij de offerte:

“3 referentieprojecten van gelijkaardige natuurtechnische milieubouw. Natuurtechnische milieubouw is een geheel van ingrepen om natuur te realiseren. Hierbij creëert men een uitgangssituatie waarbij men de mogelijkheden voor natuur optimaliseert (= milieubouw). Door ingrepen zoals afgraving of ophoging kunnen nieuwe milieus ontstaan. Vervolgens laat men de natuur zich ontwikkelen, al dan niet met behulp van een bepaald beheer (= natuurtechniek). De drie referentieprojecten hebben een gezamenlijke investeringswaarde van 2.000.000,- euro (excl. btw) waarvan 1 met een individuele waarde van 1.000.000,- Euro (excl. btw). De kwaliteit van de referenties worden gestaafd door getuigschriften van goede uitvoering conform KB 8 januari 1996 art 19,2° wordt aangetoond aan de hand van het volgende:

- Gedagtekend en ondertekend attest van goede uitvoering uitgebreid met een bijzondere beoordeling door de opdrachtgever/bouwheer en het ontwerp bureau (die de opvolging van de uitvoering deed) waaruit de zeer goede technische kwaliteit blijkt van de uitvoering.

Het attest vermeldt de contactpersoon met telefoonnummer waarop de contactpersoon persoonlijk bereikbaar is;

- Fotomateriaal (afdruk + digitaal) van de 3 recente referentieprojecten die de beoordelingscriteria hierboven vermeld voldoende aantoont.”

Inzake de “werkwijze bodemvreemde materialen” is in het bestek vermeld:

“Op het terrein zijn voormalige stortplaatsen aanwezig. Zie ook technische verslag in bijlage. De gronden van deze percelen zijn vervuild met :

- steenachtige materialen (puin)
- overige bodemvreemde materialen (huisvuil / industrieel afval)
- verdachte gronden vervuild met asbest.

De gronden vervuild met steenachtige materialen worden fysische gescheiden:

Onder steenachtige materialen wordt verstaan: metselwerk, natuursteen en beton. Deze steenachtige materialen worden eigendom van de aanneming.

Onder overige bodemvreemde materialen wordt verstaan: restmaterialen van hout, porselein, kunststoffen, glas, textiel, afval, e.d. Deze overige materialen worden afgevoerd naar een erkende afvalverwerking.”

De voor onderhavige zaak relevante posten van de samenvattende meetstaat zijn:

- post 94 ‘Verwijderen van bodemvreemde materialen’;
 - post 95 ‘-, zeven van uitgegraven bodem’;
 - post 96 ‘-, afvoer van steenachtige materialen’;
 - post 97 ‘-, afvoer van bodemvreemde materialen’;
- post 413 ‘Maaien van grazige vegetaties - frequentie 5 keer / jaar gedurende 3 jaar’;
- post 414 ‘Maaien van grazige vegetaties met afvoer van maaisel-frequentie 2 keer / jaar gedurende 3 jaar’;
- post 415 ‘Maaien van grazige vegetaties met afvoer van maaisel-frequentie op afroep’.

3.3. De offertes worden geopend op 5 juni 2014. Er werden tien offertes ingediend, waaronder die van de verzoekende partij en die van de nv Verhelst Aannemingen.

3.4. Bij brief van 26 juni 2014 meldt de verwerende partij aan de nv Verhelst Aannemingen dat een derde referentieproject dat voldoet aan de vereisten zoals vermeld onder punt II.2.5.2 van het bestek, ontbreekt. Het toegevoegde attest van goede uitvoering voor het project [X] voldeed niet aan de eis van een individuele waarde van 1.000.000 euro.

De nv Verhelst Aannemingen bezorgt bij e-mail van 2 juli 2014 referenties, onder meer van de periode 2007-08 en 2010-11, die het bedrag van 1.000.000 euro te boven gaan.

3.5. De verwerende partij vraagt op 4 september 2014 aan de nv Verhelst Aannemingen een prijsverantwoording voor onder meer posten 97 en 413 tot en met 415.

Deze inschrijver verstrekt op 16 september 2014 een prijsverantwoording, waarna de verwerende partij op 15 oktober 2014 om

bijkomende toelichting vraagt voor de eenheidsprijzen van onder meer post 97. De verwerende partij vraagt dat de nv Verhelst Aannemingen zou bevestigen dat geen extra kosten worden aangerekend indien blijkt dat het type en het aandeel aangetroffen bodemvreemde materialen sterk afwijkt van de inschatting van de nv Verhelst Aannemingen wat het aandeel hout en plastic betreft.

Op 27 oktober 2014 verstrekt de nv Verhelst Aannemingen bijkomende inlichtingen aan de verwerende partij en zij bevestigt dat bij afwijking geen extra kosten worden aangerekend.

3.6. In het gunningsverslag van 19 november 2014 wordt inzake de selectie van de inschrijvers opgemerkt dat ontbrekende gedagtekende en ondertekende attesten van goede uitvoering werden opgevraagd aan onder meer de nv Verhelst Aannemingen die heeft gereageerd binnen de gestelde termijn.

In het kader van het onderzoek naar abnormale eenheidsprijzen is in het gunningsverslag te lezen:

“5.5. Nazicht verantwoording

Op 4 september 2014 werd een prijsverantwoording gevraagd aan de 3 laagste bidders, m.n. NV Verhelst Aannemingen, NV Aclagro & X. Voor de opmaak van de prijsverantwoording kregen de 3 bidders een termijn van 12 kalenderdagen na verzendingsdatum.

Alle drie de bidders hebben een prijsverantwoording ingediend binnen de gestelde termijn en worden als ontvankelijk beschouwd.

Op 15 oktober 2014 werd een bijkomende toelichting gevraagd aan NV Verhelst Aannemingen (posten 84, 85, 87, 97 & 292) en NV Aclagro (posten 118 en 292). Voor de opmaak van de prijsverantwoording kregen de 3 bidders een termijn van 12 kalenderdagen na verzendingsdatum. Beide bidders hebben een bijkomende toelichting ingediend binnen de gestelde termijn en worden als ontvankelijk beschouwd.

5.5.1 NV Verhelst Aannemingen

[...]

Post 97: Verwijderen van bodemvreemde materialen, afvoer van bodemvreemde materialen

Inschrijvingsprijs: 13,47 €/ton. Gemiddelde prijs: 47,52 €/ton

Als prijsverantwoording verwijst de inschrijver naar de kostprijs voor het storten van de bodemvreemde materialen en de prestaties voor het verwijderen van de bodemvreemde materialen.

Voor het verwijderen van de bodemvreemde materialen maakt NV Verhelst een inschatting voor het aandeel hout en plastic à rato de verhouding 92% hout en 8 % plastic.

Voor het storten van plastic wordt een offerte van een verwerkend bedrijf - Top mix- toegevoegd. De eenheidsprijs van het verwerkend bedrijf, zijnde 88,85 euro/ton is marktconform.

Op het bedrag van de offerte neemt de inschrijver 10% kosten en winsten. De prestaties voor het verwijderen van bodemvreemde materialen houdt rekening met een rupskraan 20 ton die een rendement haalt van opladen van een vrachtwagen aan 6 min/vrachtwagen (container 40m³).

Aangezien de verantwoording, d.d. 16 september 2014, gebaseerd is op een inschatting van de bieder werd aan NV Verhelst bevestiging gevraagd dat hij zijn prijs zou handhaven indien in uitvoering zou blijken dat het type en het aandeel aangetroffen bodemvreemde materialen sterk afwijken van deze inschatting.

In de bijkomende toelichting wordt door NV Verhelst aangegeven, dat zijn inschatting gebaseerd is op de boringen van het technisch verslag, extra boringen en hun jarenlange ervaring. NV Verhelst bevestigt dat ze geen extra kosten zullen aanrekenen indien het aandeel bodemvreemde materialen, waarvoor een stortkost betaald moet worden, sterk zou afwijken van hun inschatting.

Voorgesteld wordt om de prijs in het kader van deze aanneming als regelmatig te beschouwen.

[...]

Post 413: Maaien van grazige vegetaties – frequentie 5 keer / jaar gedurende 3 jaar

Inschrijvingsprijs: 1,11€/are. Gemiddelde prijs: 4,59 €/are

Voor het maaien van grazige vegetaties, van de stroken in gefundeerd gras, hondenloopweide, omgeving rond gesloten wilgenhut en picnic zones, geeft de inschrijver een overzicht van en de rendementen van de gebruikte materialen.

De inschrijvingsprijs is opgebouwd uit 95% trekker met klepelmaaier en 5% bosmaaier. Voor de klepelmaaier met trekker wordt een rendement van 75 are/uur aangenomen. Voor de bosmaaier wordt het rendement geschat op 12,5 are/uur.

Aangezien deze werken uitgevoerd zullen worden door een onderaannemer worden de kosten vermeerderd met 10% kosten en winsten.

De voorspelde aannames en prestaties zijn gebaseerd op een werkwijze met een klepelmaaier. Het is niet duidelijk of deze rendementen ook behaald kunnen worden indien een andere gepaste maaiwijze wordt toegepast.

De voorspelde aannames en prestaties zijn, rekening houdend met de hoeveelheid realistisch.

Voorgesteld wordt om de prijs in het kader van deze aanneming als regelmatig te beschouwen.

Post 414: Maaien van grazige vegetaties met afvoer van maaisel- frequentie 2 keer / jaar gedurende 3 jaar

Inschrijvingsprijs: 2,86 €/are. Gemiddelde prijs: 5,80 €/are.

Voor het maaien van grazige vegetaties met afvoer van maaisel, van de zones voor afdekking met kruidrijk maaisel en ruigtezones en openbosplekken geeft de inschrijver een overzicht van en de rendementen van de gebruikte materialen.

De inschrijvingsprijs is opgebouwd uit 95% trekker met klepelmaaier en 5% bosmaaier. Voor de klepelmaaier met trekker wordt een rendement van 75 are/uur aangenomen. Voor de bosmaaier wordt het rendement geschat op 12,5 are/uur. Voor trekker en circelhark/opraapwagen voor het verwijderen inclusief afvoer en storten wordt een rendement van 100 are/u aangehouden.

Omdat deze werken uitgevoerd zullen worden door een onderaannemer worden de kosten vermeerderd met 10% kosten en winsten.

De voorspelde aannames en prestaties zijn, rekening houdend met de hoeveelheid realistisch.

Voorgesteld wordt om de prijs in het kader van deze aanneming als regelmatig te beschouwen.

Post 415: Maaien van grazige vegetaties met afvoer van maaisel- frequentie op afroep

Inschrijvingsprijs: 2,85 €/are. Gemiddelde prijs: 5,80 €/are

Voor het maaien van grazige vegetaties met afvoer van maaisel, op afroep, geeft de inschrijver een overzicht van en de rendementen van de gebruikte materialen.

Voor de verantwoording van post 415 wordt dezelfde motivatie gegeven als voor post 414. Aangezien de werken identiek zijn wordt voorgesteld om de prijs in het kader van deze aanneming als regelmatig te beschouwen.”

De verzoekende partij en de nv Verhelst Aannemingen worden respectievelijk als tweede en eerste gerangschikt. Bijgevolg wordt voorgesteld de werken te gunnen aan de nv Verhelst Aannemingen.

3.7. Bij beslissing van 11 december 2014 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent wordt de opdracht gegund aan de nv Verhelst Aannemingen. Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partij wordt bij brief van 14 januari 2015 op de hoogte gebracht van de bestreden beslissing.

IV. Tussenkost

4. De nv Verhelst Aannemingen blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek tot tussenkost worden ingewilligd.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

5.1. De verzoekende partij dient met een e-mailbericht en een brief van 17 februari 2015 een pleitnota met bijlage in. Ter terechtzitting merkt zij op dat de feitelijke elementen en juridische gevolgtrekkingen ervan die er zijn in opgenomen, pas konden worden geformuleerd na kennisname van de procedurestukken van de andere partijen.

5.2. De verwerende partij merkt ter terechtzitting op dat de pleitnota dient te worden geweerd. Ze is laattijdig en niet in de procedure vervat. Ze schaadt haar rechten van verweer.

6. In de mate dat in de nota gerepliceerd wordt op de stelling van de verwerende partij en de tussenkomende partij wordt ze in aanmerking genomen voor zover ze de neerslag is van het pleidooi van de verzoekende partij ter terechtzitting. In de mate dat in de nota een nieuw vierde middel wordt ontwikkeld en ter terechtzitting geformuleerd, wordt de ontvankelijkheid van de nota behandeld bij de beoordeling van het middel.

VI. Vertrouwelijkheid van bepaalde stukken uit het administratief dossier

7.1. De verzoekende partij vraagt in haar inleidend verzoekschrift de “opheffing vertrouwelijkheid prijsverantwoording van nv Verhelst Aannemingen”, en meer bepaald van de volgende stukken:

- de brief van de verwerende partij aan de tussenkomende partij om “ontbrekende gegevens” inzake referentieprojecten te bezorgen;
- de door de tussenkomende partij bezorgde “ontbrekende gegevens”;
- de twee vragen tot prijsverantwoording;
- de antwoorden hierop van de tussenkomende partij.

7.2. De verwerende partij legt in het administratief dossier de brief van 26 juni 2014 waarbij de verwerende partij gegevens opvraagt, als niet-vertrouwelijk neer alsook de brieven van 4 september 2014 en 15 oktober 2014 waarbij de tussenkomende partij om prijsverantwoording wordt gevraagd.

Ter terechtzitting geeft de verzoekende partij te kennen niet langer aan te dringen wat de opheffing van de vertrouwelijkheid betreft voor de door de tussenkomende partij bezorgde “ontbrekende gegevens”.

Het verzoek om de vertrouwelijkheid op te heffen is bijgevolg enkel nog relevant voor de prijsverantwoordingen van 16 september en 27 oktober 2014, stukken die de verwerende partij vertrouwelijk neerlegt onder de motivering dat de openbaarmaking ervan de rechtmatige commerciële belangen van de auteurs ervan en de eerlijke mededinging tussen de bedrijven in de toekomst kan schaden “welke reden conform artikel 10 Wet Rechtsbescherming 2013 de vertrouwelijke behandeling ervan rechtvaardigt”.

7.3. De tussenkomende partij verzet zich tegen de opheffing van de vertrouwelijkheid omdat “de prijsverantwoordingen zoals gegeven door tussenkomende partij technische elementen en technische oplossingen [bevatten] die als bedrijfsgeheimen en zake[n]geheimen moeten worden beschouwd, evenals prijzen die een inzicht kunnen bieden op de interne kostenstructuur van verzoekende partijen tot tussenkomst, waarvan de bekendmaking de toekomstige marktwerking kan verstoren”.

8. Op grond van artikel 10, § 1, van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ (hierna: de Rechtsbeschermingswet) mogen bepaalde gegevens niet worden

meegedeeld indien de openbaarmaking ervan de toepassing van een wet zou belemmeren, in strijd zou zijn met het openbaar belang, nadelig zou zijn voor de rechtmatige commerciële belangen van overheidsbedrijven of particuliere ondernemingen of de eerlijke mededinging tussen ondernemingen zou kunnen schaden.

In het kader van de huidige procedurefase is het op het eerste gezicht niet raadzaam tot de opheffing van de vertrouwelijkheid over te gaan op grond van de volgende overwegingen.

Het meedelen van de door de tussenkomende partij bezorgde prijsverantwoordingen zou haar rechtmatige commerciële belangen of de eerlijke mededinging kunnen schaden. Daarenboven is in het gunningsverslag de inschrijvingsprijs van de tussenkomende partij voor de posten 97 en 413 tot en met 415 opgenomen, alsook een uitvoerige woordelijke uitleg van de gegeven prijsverantwoording en de reden waarom die wordt aanvaard op grond waarvan de verzoekende partij haar grieven in het kader van de huidige procedure reeds heeft kunnen uiten en onderbouwen.

Ook maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de door de tussenkomende partij bezorgde referenties dienstig zijn in het kader van de “opheffing vertrouwelijkheid prijsverantwoording van nv Verhelst Aannemingen”.

Ten slotte moet ook worden opgemerkt dat de auditeur-verslaggever en op zijn beurt de Raad kennis neemt van de vertrouwelijke stukken en die in hun beoordeling betrekken.

VII. Schorsingsvoorwaarden

9.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende

noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

9.2. Te dezen is evenwel ook de Rechtsbeschermingswet van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissingen in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kunnen verantwoorden.

VIII. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

10. De verzoekende partij voert “de schending [aan] van het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat voortvloeit uit artikel 10 en 11 van de Grondwet, de schending van de artikelen 4 en 5 van de wet van 17 juni 2013 betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van [de] bestuurshandelingen [hierna: de

formelemotiveringswet], de schending van de artikelen 21 en 95 van het Koninklijk Besluit plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren [hierna: het koninklijk besluit Plaatsing], alsook de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Zij betoogt dat voormelde bepalingen en beginselen werden geschonden:

“Doordat het gunningsverslag, dat een bijlage vormt bij de bestreden beslissing, aanneemt met betrekking tot ‘post 97: verwijderen van bodemvreemde materialen, afvoer van bodemvreemde materialen[...]’ dat er geen sprake is van een abnormale prijs in de offerte van NV Verhelst Aannemingen, nu deze – in strijd met het technische verslag bij het bestek – uitgaat van een inschatting van 92% aandeel hout en 8% plastic en dat deze inschatting gebaseerd is op de boringen van het technisch verslag, ‘extra boringen’ en ‘jarenlange ervaring’.

Terwijl

- uit het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat voortvloeit uit artikel 10 en 11 van de Grondwet, de aanbestedende overheid verplicht tot objectiviteit en transparantie bij het nemen van een gunningsbeslissing, opdat de naleving van de overheidsopdrachtenreglementering ten allen tijde door de inschrijvers kan worden gecontroleerd.

Dit beginsel is geschonden, indien de aanbestedende overheid een prijs van een inschrijver als regelmatig beschouwt, zo deze prijs klaarblijkelijk in strijd is met de technische gegevens in het bestek. Nu blijkt uit de boringen dat [...] deze inschatting van 92% hout en 8% plastic onmogelijk juist kan zijn, nu op percelen 509A, 824, 825 en 828 niet alleen hout en plastic voorkomen, maar voornamelijk sintels en assen en ook beton, glas, stof, puin, steen, huisvuil, ijzerdraad.

- uit de artikelen 4 en 5 van de Rechtsbeschermingswet en de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet volgt, dat een gunningsbeslissing gemotiveerd moet zijn en daarenboven de juridische en feitelijke overwegingen dient te bevatten op grond waarvan deze beslissing werd genomen, dewelke op grond van studie van de stukken in het dossier correct en draagkrachtig dienen te zijn;

- uit de artikelen 21 en 95 van het KB Plaatsing volgt dat een offerte, die afwijkt van de essentiële bepalingen van het bestek of een abnormale prijs bevat, moet worden geweerd als substantieel onregelmatig. Zulks is het

geval, indien een prijsverantwoording klaarblijkelijk steunt op een verkeerde lezing interpretatie van de boringen in het bestek;

- de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel voorschrijven dat een beslissing zorgvuldig moet worden voorbereid, rekening houdend met alle feitelijke en juridische elementen van het dossier, wat impliceert dat een prijs niet regelmatig kan worden bevonden, als deze klaarblijkelijk in strijd is met de gegevens en boringen van het bestek.

Zodat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat voortvloeit uit artikel 10 en 11 van de Grondwet[,] de artikelen 4 en 5 van de Rechtsbeschermingswet, van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, de artikelen 21 en 95 van het KB Plaatsing, alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de formele en materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.”

In een toelichting stelt de verzoekende partij onder meer dat de door de tussenkomende partij gegeven prijsverantwoording niet voldoet. Zij wijst erop dat uit het technisch verslag gevoegd bij het bestek blijkt dat de percelen 509a, 824, 825 en 828 huisvuil, glas, serviesresten, verpakkingen, plastic, ijzerdraad, stof, sintels, assen, stukken beton, puin koolresten, klinkers, hout en bouwpuin bevatten en dat het dan ook een raadsel is dat de tussenkomende partij op grond van dit technisch verslag een prijsverantwoording geeft die steunt op een samenstelling van 92% hout en 8% plastic. Uit de resultaten van het onderzoek van een aantal sleuven zoals opgenomen in het technisch verslag blijkt dat de door de tussenkomende partij gehanteerde verhouding helemaal niet kan kloppen, er zitten ook heel wat andere bodemvreemde materialen in de grond van die percelen. Bij het zeven ontstaan twee stromen, namelijk een stroom grond en een stroom gemengde materialen; bij dit scheidingsproces zal het hout niet van het plastic worden gescheiden; aannemen dat het hout en het plastic apart kunnen worden afgevoerd is dus foutief. Overigens, zo merkt de verzoekende partij op, wordt enkel de prijs van het plastic marktconform bevonden en wordt de prijs van het hout niet eens beoordeeld. Over het lot van de andere fracties zoals sintels, assen, beton, glas, stof, puin, steen, huisvuil, ijzerdraad,... wordt niets toegelicht.

Er wordt voorts in de gunningsbeslissing verwezen naar extra-boringen van de tussenkomende partij zonder dat dit nader wordt toegelicht. Evenmin kan de redengeving “jarenlange ervaring” overtuigen.

Beoordeling

11.1. In de samenvattende meetstaat wordt onder post 94 ‘Verwijderen van bodemvreemde materialen’ drie posten opgegeven, namelijk:

- post 95 ‘-, zeven van uitgegraven bodem’;
- post 96 ‘-, afvoer van steenachtige materialen’;
- post 97 ‘-, afvoer van bodemvreemde materialen’.

Uit de ‘voorafgaande nota’ bij het deel ‘droog grondverzet’ van het bestek lijkt deze indeling te worden bevestigd en wordt onder de noemer bodemvreemde steenachtige materialen onder meer metselwerk, natuursteen en beton vermeld.

Op het eerste gezicht lijkt de werkwijze voor die posten dan ook zo te zijn dat bij het zeven van de afgegraven grond de bodemvreemde materialen afgescheiden worden en dat er alsdan een manipulatie met de bodemvreemde materialen gebeurt waarbij de steenachtige materialen worden afgescheiden van de andere bodemvreemde materialen. Dit alles lijkt het voorwerp van post 95.

De tussenkomende partij stelt alsdan over te gaan tot een sortering van deze andere bodemvreemde materialen tot twee soorten, namelijk hout en plastic, dit laatste blijkbaar als *pars pro toto* voor afvalstoffen klasse 2 die onder meer naast plastic ook glas, huisvuil,... lijken te omvatten; de tussenkomende partij vermeldt trouwens expliciet in haar prijsverantwoording bij de gegeven verhouding: hout en afvalstoffen klasse 2.

De aanname van de verzoekende partij dat steenachtige materialen zoals beton, klinkers,... ten onrechte niet worden betrokken in de verhouding tussen hout en afvalstoffen klasse 2, die de tussenkomende partij

hanteert, lijkt dan ook feitelijke grond te missen aangezien die verhouding enkel de bodemvreemde materialen exclusief de steenachtige materialen lijkt te betreffen.

11.2. In de prijsverantwoording van de tussenkomen de partij werd voor post 97 prijsverantwoording gegeven aan de hand van enerzijds de afvoer van de afvalstoffen klasse 2 naar een eigen verwerker, namelijk Top Mix, en anderzijds de afvoer van hout naar de verwerker Vc Energy. Voor het storten van het hout rekent de tussenkomen de partij geen prijs aan omdat Vc Energy dit hout verbrandt voor energiewinning. Er lijkt dan ook geen beoordeling te moeten worden gemaakt van de prijs voor het storten van het hout.

11.3. De verwerende partij en de tussenkomen de partij lijken ook in de huidige stand van het geding met recht te betogen dat het technisch verslag bij het bestek geen absoluut vaststaande data inhoudt doch zich als een aanwijzing aandient dat het gaat om gronden waar eertijds afvalstoffen werden gestort.

11.4. Ten slotte lijken de elementen “extra-boringen” en “ervaring”, voor zover al in aanmerking genomen, overtoollig in de op het eerste gezicht terechte aanvaarding van de prijsverantwoording op grond van de aannames van de tussenkomen de partij.

11.5. Ter terechtzitting betoogt de verzoekende partij dat aan de hand van de gedetailleerde meetstaat het duidelijk blijkt dat de vier kwestieuze percelen, namelijk 509a, 828, 825 en 824, enkel onder post 97 en niet onder post 96 worden gerangschikt wat zou impliceren dat voor deze percelen onder post 97 ‘afvoer van bodemvreemde materialen’ noodzakelijkerwijze ook steenachtige materialen worden begrepen.

Deze stelling kan in de huidige stand van het geding niet worden beoordeeld wegens haar laattijdige aanbreng in het geding, nu dit element pas ter terechtzitting wordt opgevoerd en, voor zover dit procedureel al belang zou hebben, zelfs niet in de pleitnota, niettegenstaande het de verzoekende partij reeds bij het indienen van haar verzoekschrift bekend was. Ten overvloede wordt opgemerkt dat dit element niet onmiddellijk lijkt te congrueren met de hiervoor

beschreven posten van de samenvattende meetstaat en met de voormelde ‘voorafgaande nota’ in het bestek.

11.6. Het middel lijkt niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

12. De verzoekende partij voert “de schending [aan] van artikel 4 en 5 van de Rechtsbeschermingswet, de schending van artikelen 21, §3 KB Plaatsing en 95, derde lid KB Plaatsing en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel”.

De verzoekende partij betoogt in het verzoekschrift dat voormelde bepalingen en beginselen werden geschonden:

“Doordat het gunningsverslag, dat een bijlage vormt bij de bestreden beslissing, aanneemt met betrekking tot ‘post 413: Maaien van grazige vegetaties’ dat er geen sprake is van een abnormale prijs in de offerte van NV Verhelst Aannemingen, hoewel:

- de aanbestedende overheid in twijfel trekt of het voorspelde rendement wel kan gehaald worden met een andere gepaste maaiwijze dan een klepelmaaier én niet gemotiveerd heeft waarom deze maaiwijze aanvaardbaar c.q. ‘gepast’ is, zeker nu wat betreft het gebruik van een maaibalk wel uitdrukkelijk wordt bevestigd in de bestreden beslissing (p.22) dat deze voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 11-13 van het bijzonder bestek GD 03/2014;

- de aanbestedende overheid enerzijds oordeelt bij de beoordeling van de offerte van Ghent Dredging dat een gebruik van 20% bosmaaier realistisch is, doch anderzijds ook oordeelt dat een gebruik van 5% bosmaaier realistisch is in de offerte van NV Verhelst Aannemingen. Het verschil is nochtans erg groot, nl. een factor 4;

Dezelfde redenering wordt gehanteerd voor posten ‘414: maaien van grazige vegetaties met afvoer van maaisel’ en ‘415: maaien van grazige vegetaties met afvoer van maaisel’.

Terwijl

- uit artikel 21, §3 KB Plaatsing en artikel 95, derde lid KB Plaatsing volgt dat een offerte als substantieel onregelmatig dient te worden geweerd, indien zou blijken dat de vastgestelde abnormale prijzen in de offerte van NV Verhelst Aannemingen niet objectief gerechtvaardigd zijn.

Dergelijke objectieve rechtvaardiging ligt niet voor, nu:

- ✓ de aanbestedende overheid betwijfelt of het rendement (nl. 75 are/uur voor de klepelmaaier) wel behaald kan worden, indien een andere gepaste maaiwijze wordt toegepast. Er wordt niet verduidelijkt welke de gevolgtrekking is van deze terechte redenering en evenmin is duidelijk of de maaiwijze met een klepelmaaier al dan niet aanvaardbaar is;
- ✓ Ook worden de beweerde rendementen met een klepelmaaier op geen enkele wijze gestaafd;
- ✓ Evenmin ligt een verklaring voor, inzake het wel zeer beperkte en onrealistische gebruik van een bosmaaier (nauwelijks 5%) ten opzichte van de evenzeer goedgekeurde aanpak van Ghent Dredging (20% bosmaaier)

- uit de artikelen 4 en 5 van de Rechtsbeschermingswet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel volgt dat een gunningsbeslissing niet alleen formeel gemotiveerd moet zijn, maar daarenboven de draagkrachtige juridische en feitelijke overwegingen dient te bevatten op grond waarvan deze beslissing werd genomen. Hieruit vloeit voort dat de bestreden beslissing geen motiveringsgebrek mag bevatten en dat bijzonder gemotiveerd had moeten worden in casu – gelet op het bestek en standaardbestek 250- waarom het gebruik van de klepelmaaier in een ecologisch gevoelig natuurgebied als de Gentbrugse Meersen aanvaard kon worden, alsook had het rendement en het percentage van gebruik van de bosmaaier gemotiveerd moeten worden.

Zodat de bestreden beslissing werd genomen in strijd met artikel 4 en 5 van de Rechtsbeschermingswet, met artikel 21, §3 KB Plaatsing en artikel 95, derde lid KB Plaatsing en met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.”

In een toelichting betoogt de verzoekende partij onder meer dat volgens het standaardbestek 250 het gebruik van een klepelmaaier, toestel waar de

tussenkomende partij in haar offerte stelt 95% van het maaien mee te zullen verrichten terwijl de overige 5% met een bosmaaier zal worden gedaan, om ecologische redenen kan worden verboden. De bestreden beslissing, zo vervolgt zij, lijkt trouwens te suggereren dat een klepelmaaier geen gepaste maaiwijze oplevert aangezien de Gentbrugse Meersen een kwetsbaar en ecologisch waardevol natuurgebied uitmaakt. In de omzendbrief LNW/98/01 ‘betreffende algemene maatregelen inzake natuurbehoud en wat de voorwaarden voor het wijzigen van vegetatie en kleine landschapselementen betreft volgens het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ wordt uitdrukkelijk vermeld dat de klepelmaaier ongeschikt is voor het maaien van graslanden. Een maaibalk is veel meer aangewezen.

Alsdan bekritiseert de verzoekende partij de stelling van de verwerende partij in de gunningsbeslissing dat een rendement van 75 are per uur met een klepelmaaier aanvaardbaar is.

Ten slotte merkt de verzoekende partij op dat de verwerende partij bij de offerte van de tussenkomende partij aanvaardde dat slechts 5% van het maaien met een bosmaaier wordt verricht terwijl zij bij de offerte van de nv Ghent Dredging 20% voor de bosmaaier als realistisch aannam.

Beoordeling

13. In het gunningsverslag is inzake de prijsverantwoording van de tussenkomende partij voor post 413 te lezen dat de “voorspelde aannames en prestaties zijn gebaseerd op een werkwijze met een klepelmaaier. Het is niet duidelijk of deze rendementen ook behaald kunnen worden indien een andere gepaste maaiwijze wordt toegepast”.

Er lijkt niet te worden gesuggereerd dat “een gepaste maaiwijze” had moeten worden toegepast, maar wel dat “een andere gepaste maaiwijze” kon worden toegepast waarbij “andere” lijkt te slaan op “gepaste” en dus een alternatieve gepaste wijze inhoudt. Hieruit lijkt op het eerste gezicht te moeten worden afgeleid dat de werkwijze met een klepelmaaier door de verwerende partij

gepast wordt geacht, waardoor het middel, in zoverre het is gesteund op een ander uitgangspunt, niet kan worden aangenomen.

Overigens verbiedt het bijzonder bestek het gebruik van een klepelmaaier niet. Bovendien lijkt de beweerde ongeschiktheid van de klepelmaaier voor de onderhavige opdracht op het eerste gezicht niet aangetoond. De verzoekende partij lijkt niet te beweren, laat staan dat zij het bewijst, dat het hier gaat om “historisch permanent grasland” zoals omschreven in artikel 2, 5°, van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’. Het is immers in het kader van de toepasselijkheid van die definitie dat de klepelmaaier in de voormelde omzendbrief LNW/98/01 als werktuig voor het maaien wordt opgelijst, waarbij dan nog moet worden opgemerkt dat die lijst betrekking heeft op “werktuigen aan te bevelen in volgorde van geschiktheid” en op het eerste gezicht dus niet zomaar mag worden gesteld dat de klepelmaaier “ongeschikt” is.

De loutere omstandigheid dat in het gunningsverslag bij de prijsverantwoording van een andere inschrijver voor post 413 wordt gesteld dat een maaibalk voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 11-13 van het bijzonder bestek lijkt aan het voorgaande geen afbreuk te doen.

De tussenkomende partij bouwt haar inschrijvingsprijzen voor de posten 413 tot en met 415 op uit 95% klepelmaaier en 5% bosmaaier, terwijl een andere inschrijver die inschrijvingsprijzen opbouwt uit twee dagen maaibalk en opzuigstelsysteem en 0,5 dag bosmaaier.

De verzoekende partij bekritiseert het feit dat de verwerende partij in beide gevallen, ondanks het verschillend percentage in gebruik van de bosmaaier, de prijsverantwoording als realistisch beschouwt. Zij toont evenwel niet met de vereiste *prima facie* ernst aan dat dit verschil niet realistisch is. Er lijkt te moeten worden aangenomen dat elke inschrijver een eigen inschatting mag doen van de maaiwerkwijze zodat er een eigen mix kan ontstaan tussen rendement – de klepelmaaier heeft het hoogste rendement, dan de balkmaaier en dan de bosmaaier – en de vereiste kwaliteit.

Het middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

14. De verzoekende partij voert “de schending [aan] van het beginsel van de gelijkheid van inschrijvers, volgend uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, de schending van de artikelen 4 en 5 van de Rechtsbeschermingswet, de schending van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, de schending van artikel 59 KB Plaatsing en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de formele en materiële motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel”.

De verzoekende partij betoogt in het verzoekschrift dat voormelde bepalingen en beginselen werden geschonden:

“Doordat het gunningsverslag, dat een bijlage vormt bij de bestreden beslissing, vermeldt dat na de opening van de offertes ‘ontbrekende gegevens’ werden opgevraagd en bezorgd door NV Verhelst Aannemingen inzake het kader van het kwalitatieve criterium inzake referentieprojecten, doch niet verduidelijkt welke gegevens precies aanvullend werden meegedeeld;

Terwijl

- uit het beginsel van de gelijke behandeling van de inschrijvers, dat voortvloeit uit artikel 10 en 11 van de Grondwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel, volgt dat de aanbestedende overheid erover moet waken dat de inschrijvers op gelijke wijze worden behandeld.

- uit de artikelen 4 en 5 van de Rechtsbeschermingswet volgt, dat een gunningsbeslissing gemotiveerd moet zijn en daarenboven de juridische en feitelijke overwegingen dient te bevatten op grond waarvan deze beslissing werd genomen, hetgeen impliceert dat, ingeval een aanbestedende overheid vaststelt dat zij over onvoldoende gegevens inzake kwalitatieve selectiecriteria beschikt, de overheid uitdrukkelijk moet motiveren welke bijkomende informatie zij opvraagt en waarom deze informatie ervoor zorgt dat wel aan de kwalitatieve selectiecriteria voldaan is,

- uit de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet eveneens volgt dat een beslissing duidelijk de juridische en feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, wat een rechtsonderhorige in staat moet stellen om met kennis van zaken desgevallend voor diens rechten op te komen.

- de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel voorschrijven dat een beslissing zorgvuldig moet worden voorbereid, rekening houdend met alle feitelijke en juridische elementen van het dossier en dat duidelijk moet zijn welke motieven aan de grondslag liggen van de genomen beslissing.

- uit artikel 59 van het KB Plaatsing volgt dat de aanbestedende overheid kan verlangen dat de kandidaten of inschrijvers bepaalde inlicht[ing]en of documenten, waaronder die m.b.t. het kwalitatieve selectiecriterium inzake referenties uit artikel 67 KB Plaatsing, verder aanvult of nader toelicht, doch niet toestaat dat nieuwe referenties worden toegevoegd of gebreken in de initiële offerte worden rechtgezet;

Zodat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het beginsel van de gelijkheid van inschrijvers, volgend uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, de schending van de artikelen 4 en 5 van de Rechtsbeschermingswet, de schending van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, de schending van artikel 59 KB Plaatsing en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de formele en materiële motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.”

In haar toelichting merkt de verzoekende partij op dat uit de gunningsbeslissing blijkt dat de tussenkomende partij inzake de vereiste referentieprojecten documenten heeft nagestuurd. Weliswaar mag de aanbestedende overheid op grond van artikel 59 van het koninklijk besluit Plaatsing aan de inschrijvers aanvullingen of nadere toelichtingen vragen “doch [...] dit [mag] geenszins [...] impliceren dat een inschrijver wordt toegestaan om nieuwe gegevens of referenties aan te brengen”. Een kandidaat mag zijn offerte immers niet wijzigen of regulariseren. Zij betoogt voorts ter terechtzitting dat zij uit de procedurestukken van de verwerende partij en de tussenkomende partij mag afleiden dat de tussenkomende partij bij haar offerte niet de vereiste referentieprojecten had gevoegd en dat het toelaten om dit achteraf toe te voegen een schending uitmaakt van de ingeroepen rechtsregels en beginselen.

Beoordeling

15. Artikel 59, 1°, van het koninklijk besluit Plaatsing bepaalt dat de aanbestedende overheid kan verlangen dat de kandidaten of inschrijvers de in de artikelen 61 tot 79 bedoelde inlichtingen en documenten aanvullen of nader toelichten. Te dezen heeft de verwerende partij gebruik gemaakt van die mogelijkheid. Bij brief van 26 juni 2014 liet de verwerende partij aan de tussenkomende partij weten dat een derde referentieproject dat voldeed aan het vereiste van een individuele waarde van 1.000.000 euro, ontbrak. Het bij de offerte gevoegde attest van goede uitvoering voor dat referentieproject had namelijk slechts een waarde van 970.000 euro hoewel werd meegedeeld dat het onderhoud nog steeds doorliep tot de definitieve oplevering waardoor het definitieve bedrag hoger is. De tussenkomende partij heeft vervolgens bij e-mail van 2 juli 2014 de documenten inzake de technische bekwaamheid vervolledigd en drie referenties bezorgd die voldeden aan de voormelde vereiste.

Dat ontbrekende gegevens inzake de technische bekwaamheid werden opgevraagd door de verwerende partij en bezorgd door de tussenkomende partij is te lezen en toegelicht in het gunningsverslag. Enige bijkomende motivering dan wat is vermeld in het gunningsverslag lijkt niet vereist.

Aangezien het gaat om het opvragen van een “aanvullend” bewijsstuk inzake de technische bekwaamheid dat, zo lijkt, uitsluitend objectieve en niet voor verandering vatbare gegevens bevat, heeft de verwerende partij aan de tussenkomende partij niet toegelaten haar offerte te wijzigen met schending van het gelijkheidsbeginsel.

In die omstandigheden lijkt er geen schending van de in het middel ingeroepen bepalingen en beginselen voorhanden en is het middel niet ernstig.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

16. Ter terechtzitting formuleert de verzoekende partij een nieuw middel. Zij betoogt dat de drie door de tussenkomende partij aanvullend bijgebrachte referentieprojecten niet voldoen aan de selectiecriteria en dat zij dit pas heeft kunnen vaststellen bij de kennisname van deze drie projecten zoals vermeld in het verzoekschrift tot tussenkomst.

Deze drie projecten zouden, aldus de verzoekende partij, geen referentieprojecten zijn van natuurtechnische milieubouw die gelijkaardig zijn aan het project dat het voorwerp uitmaakt van de hier in het geding zijnde opdracht. In haar pleitnota werkt zij deze stelling uit aan de hand van één van de drie bijgebrachte projecten waarbij zij aan de hand van de opmetingsstaat van dit project poogt aan te tonen dat dit project geen natuurtechnische milieubouw omvat. Ter terechtzitting gaat zij ook summier in op de twee andere projecten waarvan zij opmerkt dat de natuurtechnische milieubouw slechts een marginaal deel van de opdracht zou uitmaken.

Beoordeling

17. Voor zover het middel al ontvankelijk zou zijn in het kader van de eigenheden van de huidige procedure – feit lijkt wel dat de verzoekende partij pas met het verzoekschrift tot tussenkomst voldoende informatie heeft gekregen om in staat te zijn het middel te formuleren – moet worden opgemerkt dat het op het eerste gezicht niet overtuigt.

Op het eerste gezicht lijkt de verzoekende partij geen belang te hebben bij het middel. De verwerende partij had aan de tussenkomende partij gevraagd een referentieproject van meer dan 1.000.000 euro bij te brengen wat de tussenkomende partij initieel blijkbaar niet had gedaan. De tussenkomende partij bracht er alsdan drie bij. Van twee van de drie projecten laat de verzoekende partij na, niettegenstaande zij zelf beweert ook voor die projecten te hebben ingeschreven, stukken bij te brengen die haar stelling, dat de natuurtechnische

milieubouw ervan slechts marginaal is, staven. Zo toont de verzoekende partij niet genoegzaam aan dat er geen enkele referentie mocht worden in aanmerking genomen.

Het middel is niet ernstig.

IX. Besluit en kosten

18.1. Geen van de middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen en de kosten dienen te laste te worden gelegd van de verzoekende partij.

Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, de verwerende partij de door haar gevraagde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

18.2. De tussenkomende partij vraagt dat “de kosten, inclusief rechtsplegingsvergoeding, in toepassing van artikel 67 APR te bepalen op het basisbedrag van 700 EUR, ten laste [worden gelegd] van de verzoekende partij[...]”.

In de mate dat de tussenkomende partij hiermee zou bedoelen dat haar kosten tot tussenkomst ten laste van de verzoekende partij zou moeten worden gelegd, is er geen reden om af te wijken van de vaste rechtspraak waarbij deze kosten ten laste van de tussenkomende partij worden gelegd. Mocht de tussenkomende partij bedoelen tevens een rechtsplegingsvergoeding te vragen ten laste van de verzoekende partij, dient te worden opgemerkt dat artikel 30/1, § 2, laatste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 bepaalt dat een tussenkomende partij niet kan genieten van een rechtsplegingsvergoeding.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Verhelst Aannemingen tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 februari 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Pierre Barra